

locuescu și alți copii. Aceștia suntu frații mei. Pe dânșii, îi iubescu părinții ca și pe mine. Dar' și noi, frații, ne iubimu între noi, ascultămu și suntemu supuși părinților noștrii. Frații cei mici ascultă de mine, când îi învățu ce-va de bine. De asemine și eu ascultu, când mă învăță frații mei cei mari. — Ce frumosu este, când frații și surorile, facu bucuria părinților, ascultându-se și iubindu-se unulu pe altulu! Dar' multu e urîtu, când facu supărare părinților, certându-se și pîrîndu-se unulu pe altulu.

Într'o casă, potu locui mulți ómeni. Cei cari lucréză cu bani, tatei și mamei, se numescu servitori. Eu nu supăru și nu ocărescu nici o dată pe servitori, căci și aceștia suntu ómeni ca și mine; ba încă le mulțumescu, cându-mi facu bine și m'ajută.

4. Scóla.

Scóla este casa, unde ne adunămu ca să învățămu.

Copiii cari vinu la scólă, se numescu scolari. Și eu suntu unu scolaru. Eu sciu pentru ce vinu copiii la scólă. Ei vinu ca să învețe carte. Prin învățătură, copilulu se face bunu și cu minte.

Copiii cari âmblă cu mine la scólă, suntu con-scolarii mei. Acela care ne învăță, este învățătorulu nostru. Noi ne aflămu acum în scólă. Învățătorulu ne învăță și noi învățămu. În scólă, se învață: a vorbi frumosu, a scrie bine, a ceti, a calculă, a ne cunósce țera în care trăimu și a ne rugă lui Dumneđeu. Cine a învățatu macaru atăta, póte să se foloséscă bine și să trăiască mai lesne în lume. Copiii buni și silitori, vinu cu bucurie la scólă.

Ei iubescu pre învățătorulu lor; pentru că elu își dá multă ostenélă cu dênșii, ca să li lumineze mîntea și să li îmbunătățiască ánima. Elu ne iubescu așa, precum iubescu părinții pre fiii lor. De aceea și noi trebue să-lu iubimu, să-lu ascultămu și să-i mulțumimu. Învățătorulu